

Pondělí
30 07

- 02 Soutěž, Stane se
- 03 Východní přísliby
- 04 Rozhovor: Meir Lubor Dohnal
- 05 Filmsféra
- 06 Glosy

Srdce lásky
režie: Lukasz Ronduda

Poláci prý zmatky přirovnávají k české kinematografii. „Je to jak v českém filmu: nikdo nic neví.“ O zásadních překlepech zase poznamenávají, že je to „česká chyba“. Znáte ale naše přirovnání a přísloví o Východu? Vysvětlíme vám je, ať nejste mimo obraz, to u filmu většinou není žádoucí.

„Je natěšenej jako Polák na burzu.“ Varšavská burza cenných papírů je v současnosti největší burzou v regionu střední a východní Evropy.

„Má kníra jak maďarskej kurevník.“ Maďar s knírkem je tradiční stereotyp vyzorovaný třeba dokumentem *Maďarský knír* (2012) sledujícím skupinku Maďarů, kteří na své těžce pěstované knírečky nedají dopustit.

„Je to Maďar.“ Jak Poláci na nás, tak my na Maďary. Přirovnání nesrozumitelnosti vychází z fascinujícího maďarského jazyka, který je tak specifický, že se nepodobá ani jazykům ze své ugrofinské skupiny.

„Je zmatenej jak Maďar v kukuřici.“ Přirovnání vzniklo na základě reálných ztracení v kukuřičném poli, kterých je v Maďarsku nespočet. Rozmanité maďarské hospodářství.

„Čumí jak Ukrajinec na motorovej krumpáč.“ Možná takové krumpáče Ukrajinci neznají, ale otázka je: potřebují je vůbec? Neříká se náhodou: „zlaté ukrajinské ručičky“?

„Je drsnej jako ukrajinskej/čečenskej toaletník.“ Není k tomu tolik faktických důkazů, ale ve Lvově prý prodávají toaletní papír s podobiznou Putina, který musí být hrubý.

„Je tu zima jak v ruským kině/pohádce/tanku.“ O ruských kinech se dozvíte ze zpráv akorát to, že tam hořelo, tak těžko říct. Ale *Mrazička* (1964) znáte určitě! A tanky nikdy neměly topení.

„Ta je u tebe v bezpečí jak láhev vodky na ruský svatbě.“ Poptávka: hodně vodky, málo vody.

„Je blbej jak ruský hračky.“ Typická matroška z 19. století je přece geniální symbol mateřství! Člověk v člověku v člověku atd. Když se k tomu přidá ještě i ta vodka, jedná se o zábavu na několik hodin. Či dní.

„Je to složitý jak ruská ponorka.“ Největší ponorky světa typu Kursk nebo Akula se staví v sovětských loděnicích. Amerika z toho není šťastná.

„Kouká jak Bulhar do mlátičky.“ Nevíme, co to znamená, ale můžete se zeptat Pohlreicha, který přirovnání se smíchem používá.

„Turecké hospodářství.“ Z Turecka máme nestárnoucí turecký kafe, tak pět!

„Je narvanej jak vlak do Košic/čínský metro.“ Vlak do Košic stojí 254,08 Kč, bodejť by nebyl. A Číňanů je na malý metříčko hodně.

soutěž

Hledáme a podporujeme ženské autorky! Kolik žen se režisérsky nebo scenáristicky podílelo na filmech ze sekce *Východní přísliby*, a které to jsou? Sláva googlení!

Své odpovědi posílejte na mail filmoveлисты@lfs.cz. Ten nebo ta z vás s největším počtem správných jmen vyhraje speciální festivalový balíček. (Ne)feministicky se těšíme!

Srdcovka Petra Vlčka

Letos nabídnou srdcovky hned dvě. První z nich je *Tvář* (2018) Małgorzaty Szumowské. Ta okouzila kolegu Honzu Jílka natolik, že se zasloužil o to, aby ji měla AČFK v distribuci. Takže je to vlastně srdcovka i celé asociace. *Tvář* není jen kousavým a lehce úsměvným portrétem současné polské společnosti, ale i smutným příběhem lidské malosti a jednostranné povrchní lásky. O lásce je i moje druhá srdcovka, vi-

zuálně uhrančivé melodrama Pawła Pawlikowského *Studená válka* (2018). Sledujeme v ní marný boj dvou milenců s osudovou přitažlivostí. Jejich vztah komplikuje nejen doba, rozdělená Evropa a železná opona, ale hlavně oni sami svými strachy a rozhodnutími. Takže je to zase celé o lásce – věčné to téma. Dvě srdéčka, čtyři oči. Ojjoj!

Petr Vlček je dramaturg LFŠ

ZLATÉ ČASY MONARCHIE

Rok 1918 je významný nejen pro Československo, ale i pro Polsko. Obě země totiž ve stejném roce po dlouhých letech opět získaly svou nezávislost a ukončily tak svou společnou minulost. V rámci diskuze s názvem CK Monarchia: Polsko a ČR v dobách Rakouska-Uherska se budou Iwona Łyko z Národního filmového archivu (NFA) a dramaturg LFŠ Petr Vlček ohlížet zpět a prostřednictvím české a polské kinematografie vzpomínat na „zlaté časy“ monarchie. Nebudou chybět ukázky z hrané tvorby ani dobové dokumenty ze sbírek NFA. Od 13:30 v Klubu kultury 2.

JAK ZABÍT ČLOVĚKA?

Alejandro Fernández Almendras v Lekci filmu přiblíží své inspirační zdroje, mluvit bude o kontrastu rurálního a městského Chile a popíše posluchačům svůj autorský styl. Řeč bude i o novém projektu natáčeném v České republice s názvem *Hra*, ve kterém se jako herci objevují Jiří Mádla a Marika Šoposká. Dorazte v 15:30 do Klubu kultury 2.

SRDCE PRO HAVLA

Ve foyer kina Hvězda najdete skleněnou nádobu, do níž můžete hodit zrcátko, jaké nosí dámy v kabelkách a pánové mívají v šuplících svých psacích stolů. Ze stovek darovaných zrcátek vznikne plastika s názvem Více Srdce pro Václava Havla, krystal donekonečna odrážející původní objekt Srdce a i nás.

A DO VĚZENÍ!

Umění ve vězení? Není to utopie (nebo dystopie)! Výstava trojice studentů pražské Akademie výtvarných umění v Praze s názvem Vstupem vnik totiž právě tohle nehostinné prostředí zkrášluje sochami i malbami. Zároveň se ptá, jaký je vztah díla a prostoru, v tomto případě syrového a tolik odosobněného. Vernisáž začíná ve 13:00 ve Věznici Uherské Hradiště, navíc je možné se dnes, 1. a 3. srpna (14:00, 15:00, 16:00) projít mezi mřížemi. Pozor, rezervace nutná na david.barton@lfs.cz.

PO-LIN. ŽIDÉ V REPUBLICE MNOHA NÁRODŮ

Polsko-litevský stát byl v 16.–18. století světovým centrem židovské vzdělanosti a kultury. Výstava připravená ve spolupráci Polského institutu v Praze a Muzea dějin polských Židů Polin mapuje osudy židovské komunity na území „republiky mnoha národů“. Od 16:00 v Knihovně Bedřicha Beneše Buchlovana.

NA VÝLET DO KARPAT

Kdo chce spojit film s literaturou, ať vyrazí v 17:00 do Divadelního/literárního stanu. Tereza Brdečková a Jiří Dědeček tu pokřtí knihu *Tajemství hradu v Karpatech*, kterou vydává rodinné nakladatelství Limonádový Joe. To se snaží propagovat dílo scenáristy a režiséra Jiřího Brdečky. Těšit se můžete i na četbu úryvku.

STAHUJTE OFICIÁLNÍ
MOBILNÍ APLIKACI
LETNÍ FILMOVÁ
ŠKOLA 2018

→ ANDROID

→ iOS

Celý program LFŠ v telefonu, možnost stažení vlastního programu, interaktivní i offline mapa festivalových míst, aktuální kapacity sálů a další info.

taguj #lfs2018

letnífilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

Oficiální hashtag: #lfs2018
ke stažení můžete využít
bezplatné wi-fi v kině
Hvězda.

lfs.cz

Svatba Filmovky s Východem: co může tenhle staruszek přislíbit?

Bratr Východ žádal o ruku Letní filmovou školu, protože si myslí, že s ní bude mít celý život filmové léto a ví, o čem mluví. U nás na Zemi je ale stále z nějakého důvodu, asi dle povrchních měřítek, považován, co se týká civilizačního vývoje, za zaostalejšího. Východ je ale sympaták s několika šedinami, co si myslí svoje a to se Filmovce líbí. Však právě z něj vychází Slunce, na rozdíl od bratra Západa, který Slunce posílá spát. Co nám může východ kromě nových dní přislíbit? Alternativu. V medicíně opěvuje původní přírodní metody, říká se mu „východňák“. Na Letní filmovou školu přináší sekce Východní přislíby jako věno snímky nové i novátorské z Východního bloku Evropy až střední Asie, seznam darů níže. Přijmeme to?

Genesis (režie: Árpád Bogdán, 2018)

Polsko

Největší počet filmů od nápadníka z Východu pochází paradoxně ze sousední křesťanské velmoci. Snad svatební vklad bratra Severa? Jedná se často o filmy plné kontrastů, výrazné obsahově i formálně. Z minulých let festivalu si možná pamatujete tajemné *Hardkor Disko* (2014) nebo biografickou *Poslední rodinu* (2016). Autor scénářů Robert Bolesto přispěl do svatební sbírky scénograficky výrazným *Srdcem lásky* (2017), pozérskou nedělovou párovou „terapií“ inspirovanou reálnou dvojicí současných polských umělců, holohlavými Wojciechem Bąkowským a Zuzannou Bartoszekovou. Ač se bez kontextu snímek jeví jako futuristický až sci-fi, jedná se pouze o obrazy chladného, občas výbušného soužití nepřilíhly sympatických eg při přípravě výstavy pojmenované *Srdce lásky*. K danému daru je přílohou „kamizolka kuloodporna“ (čti neprůstřelná vesta), aby to na srdci Filmovky nezanechalo trvalé rány.

Na druhé straně postupně odhalovaná *Věž. Jasný den* (2017) člověka táhne na mrazivé napětí očekávaného odhalení, které se ke konci přehoupne v ještě mrazivější vyústění.

Za zmínku určitě stojí i komerčnější dary jako je velkolepost příhodně nazvaná *Nejlepší* (2017), sázející právě na extrém, se kterým se potýká hlavní postava. Ta porušuje limity a přitom prochází hraničními formami destrukce těla až po směřování ke „kalokagathii“. *Femme fatale Nině* (2017) nefunguje ženské tělo tak, jak by mělo a roli ploditelky má převzít žena se zelenými očima, jak se shodli s partnerem. Mezi ženami se rozehraje hra náklonnosti a závnosti, což plodné Filmovce snad nehrozí.

Útěk (2018) reprezentuje vklad polských žen. Spoluprací Agnieszky Smoczyńskiej, režisérky muzikálového *Vábení sirén* (2015), a Gabriely Muskaty, scenáristky *Volyně* (2016), vznikl snímek o srovnání

se se světem po ztrátě paměti, téma známé už z kultovního koprodučního filmu *Paříž, Texas* (1984). Nositel libozvučného jména Paweł Pawlikowski přispěl *Studenou válkou* (2018) inspirovanou divokým vztahem vlastních rodičů a pokračuje tak v černobílé tradici své oscarové *Idy* (2013). Premiéroval letos v Cannes, kde získal cenu za režii. Nuže, to není špatný svatební dar!

Tichá noc (2017) zní sice jako dar noci svatební, jedná však se o dramedii, nečekanou vánoční návštěvu, která ovlivní Štědrý večer jedné rodiny.

Maďarsko

„Je to Maďar,“ se v Česku říká tomu, komu nerozumíme. Filmovka si ale v maďarských filmech libuje. Ne nadarmo se země ohrožovaná mafii z Albánie věnuje ve své dárkové kinematografii zločinu a pobíhá s ním mezi žánry „jak Maďar v kukuřici“. Zločinu v podobě vykrádání bank hlavním protagonistou ve *Whiskey zlodějovi* (2017). Na druhé straně máme zločin jako hrozbu pro malého romského chlapce a jeho rodinu ve filmu *Genesis* (2017).

Částečně historická *Polární záře* (2017) se pak zabývá balancováním na hranici života a smrti. Na rozdíl od *Jednoho dne* (2017), což není romantika s Anne Hathawayovou (2011), nýbrž popis „běžného“ dne maďarské ženy/manželky atd., která zápasí či se smíruje s časem, stresem a nevěrou.

Ukrajina

Loňský host Sergej Loznica už tehdy v rámci autorské lekce prezentoval svůj styl na filmu *Krotká* (2017), letos mezi svatební dary pro Filmovku zařadil filmový obraz ukrajinského *Donbasu* (2018) v době

postmajdanské. Jedná se o dar oceněný v canneské sekci Un Certain Regard cenou za nejlepší režii, další pravé zlato!

Gruzie

Moje šťastná rodina (2017) ukazuje, jak (ne)žít s rodinou v jednom malém bytě, což se 52letá Manana rozhodla navzdory tradicím změnit. Lekce o obhájení vlastní svobody ve společenstvu jedinců, které si člověk úplně nevybírám, by měla patřit snad ke každým zásnubám.

Lotyšsko

Rīga (poprvé) (2017) je název hlavního města, v němž bydlí čtveřice žen žijící láskou k lásce a umění. Filmovka zná tyhle slabosti z vlastní zkušenosti. Snímek se jí líbí hlavně kvůli zdánlivě chaotické dokumentární kameře, která dává pocit, jako by to bylo z jejího života.

Kypř

Kolik filmů jste viděli z Kypru? Nejen, že film *Profil* (2018) pochází právě odtud, navíc se ale podobně jako jeho předchůdce, americký kraťas *Noah* (2013) nebo český seriál *Semestr* (2016), odehrává celý na obrazovce počítače, kam už se některé životy skutečně přesunuly. Co takhle zvednout hlavu vzhůru a podívat se na Východ slunce?

Filmovka Východovu žádost o ruku po zdravém uvážení přijala, dívá se na něj teď s láskou v očích každý den, když společně vstanou, když snídají, obědvají i večeří, ale o jejich čerstvém svazku si můžete udělat obrázek sami. Vydrží?

Meir Lubor Dohnal: Kinematografie není v krizi

„Do Hradiště jsem přijel vlastně na dovolenou,“ říká Meir Lubor Dohnal, který v úterý večer převezme Výroční cenu AČFK. Scenárista a pedagog FAMU stál za prvními filmy Juraje Jakubiska, Juraje Herze nebo Elo Havetty.

Jste známý spoluprací se slovenskými a českými tvůrci přelomu 60. a 70. let. Lze říct, s kým vám spolupráce nejvíce vyhovovala?

Filmařsky jsem vyrostl s Havettou. Byli jsme spolu v ročníku, téměř všechny školní filmy jsme dělali spolu. Celou dobu jsme vymýšleli, jak dělat film tak, aby nás bavil. Takže můj člověk je Havetta. Ten mě taky „půjčil“ Jakubiskovi. Byli kamarádi a Juraj se dostal do nouze, když potřeboval dát do pořádku scénář k filmu *Kristove roky* (1967). Pak se z toho vyklubala hodně důležitá práce.

Často vás režiséři povolávali vyspravovat scénáře? Často. Tak to bylo i s *Petrolejovými lampami* (1971). Václav Šašek napsal scénář *Petrolejových lamp*, byl schválený, ale Juraj Herz to takhle točit nechtěl. Vzpomněl si na mě a chtěl přepsat aspoň dialogy. Musel jsem ale přepsat celý scénář, což Šašek nikdy nepřiznal. Jeho originální scénář pak ale časem zmizel, takže to ani není možné dokázat. Naštěstí to Juraj Herz aspoň popsal ve svých pamětech.

Dá se říct, která realizace vašeho scénáře se nejvíce podařila?

Řadu filmů, o kterých se moc nemluví, jsem dělal v Německu. Tam to fungovalo tak, že člověk odevzdal scénář a víc ho k filmu nepustili. U těch prvních československých filmů ale byla jiná situace. S kamarády jsme spolupracovali od námětu, také byli režiséři často napsaní i u scénáře. A já byl i na place a ve střihně. Těžko tak mohu srovnávat papír, co byl na začátku, s výsledkem, protože jsem byl pořád u toho. Byli jsme mladí a měli jsme v krvi týmovou solidaritu. Když se stal průšvih, udělali jsme ho spolu. A naopak.

Máte nějaký hotový scénář, který nebyl realizován?

Scénářů v šuplíku mám docela dost. Hlavně v Německu se občas stalo, že se něco na poslední chvíli prostě nenatočilo. To potkalo i zřejmě nejlepší scénář, který jsem v životě napsal. Člověku tak pořád vrtá hlavou, co by s tím šlo udělat, ale se scénáři je to bohužel tak, že po pěti letech jsou sotva ke čtení a po deseti se ani nedají natočit. Knihu můžete napsat a vydat kdykoli. Jenže dobrý scénář je závislý na tom, co se aktuálně ve filmovém světě děje. Podvědomě berete v úvahu technologie, možnosti, herce, a to všechno se rychle mění. Samozřejmě můžete téma, která vám vrtá hlavou, uplatnit v jiném

Foto: Helena Fikerová

příběhu, ale realizace starých věcí nestojí za nic. Třeba s Havettou jsme měli napsaný scénář *Pod zem, pod zem*, který se už nenatočil. Ale to se bez něj udělat nedá.

Když jste z politických důvodů skončil v 70. letech na Barrandově, čím jste se živil?

Bylo toho víc. Nejlépe placené byly noční šichty uklízení v metru. Taky jsem topil v Klementinu, v univerzitní knihovně. To se mi moc líbilo – člověk mohl ukázat, že je frajer, protože to bylo náročné. I tehdy jsem ale dělal na filmech, s Ivanem Baladou jsme točili zakázkové dokumenty pro Ministerstvo zdravotnictví. Třeba o infarktu nebo spáleninách.

Posledních dvacet let pracujete na FAMU. Jak byste vaše působení zhodnotil?

Z této doby mi zůstává velký poklad: přátelství s celou řadou někdejších studentů. Mám to štěstí, že potkávám lidi, s nimiž si dobře rozumím. To mě baví, jelikož mám pocit, že moje práce má smysl. Něco mi třeba leží na srdci a vím, že už s tím nic neudělám. Oni ale můžou. Mám FAMU rád, jsem lokální patriot. S Havettou jsme ji ale nakonec nedokončili, s čímž jsem měl pak v Německu problémy. Proto svým studentům, kteří mají někdy dobré důvody, proč školu nedodělat, říkám, že na tom papíru ve skutečnosti záleží.

U současných českých filmů se často kritizuje scénář...

Tyhle kecý slyším řadu let. Musel byste mi jmenovat tituly, na které kritika pasuje, pak se o tom můžeme

bavit. Většinou je problém v tom, že člověk, který film natočil či napsal, se dopustil určitých chyb. To ale není krize kinematografie. Kvalitu nelze nařizovat shora, spíš se musejí sejit okolnosti. Musí se narodit talentovaní a sebevědomí lidé, jež se nenechají svázat nařízeními. Je to taková houpačka: když uvažujeme o východním bloku, tak střídavě rostou, či se naopak utlumují Poláci, jindy Maďaři, potom Rumuni. Už loni jsem říkal, že se u nás blýská na lepší časy a mladí filmaři to berou do svých rukou; nejde ale o vlnu, jsou to individuality. Pracoval jsem s Bárou Námerovou a Terezou Nvotovou na *Špíně* (2017). Pak je tu třeba *Chata na prodej* (2018), *Všechno bude* (2018) nebo *Domestik* (2018), který, doufám, stihnu tady na Filmovce.

Leckdy se také zmiňuje, že u nás chybí dramaturgie.

To je docela pravda, ale příčina není v dramaturgích, nýbrž v producentech. Po revoluci se decentralizovala kinematografie, zrušilo se studio Barrandov, které mělo vypěstovanou tradici dramaturgické práce, jež byla samozřejmě ideologicky zkreslená. Místo toho, abychom zrušili ideologický diktát, ale zachovali osvědčenou strukturu, se zrušilo všechno. K takové decentralizaci došlo v západní Evropě už dříve, v 70. letech. U nás se to uměle vytvořilo po revoluci. Nebyl tu tedy nedostatek dramaturgů, ale byla neochota je využít a zaplatit. Ale doufám, že se to začíná napravovat. Vznikl třeba dramaturgický inkubátor, který pomohl zformovat Jan Svěrák. Vzniklo taky pár společností, které vědí, že se jim dramaturgie vyplatí. Takže pozor na rychlé závěry – často jsou mylné.

Poznáte pravdu?

Spisovatel a scenárista Pavel Kosatík ve své první přednášce na letošní Filmovce rozebral vztah mezi pravdou a tvůrčí svobodou u historických filmů. Ani horko neodradilo dav zájemců, kteří mu v zaplněném Klubu kultury 2 kladli jednu otázku za druhou. Podle Kosatíka, který je autorem řady knih o osobnostech české historie a kultury, ale stojí také za seriálem *České století* (2013), nemůže být žádný historický film „absolutně pravdivý“. Naštěstí pro nás filmaři nejsou autory historických monografií a mohou využívat „autorské licence“. Ostatně když je nějaká historická látka adaptována až příliš otrocky, obvykle nevznikne povedený film. To je i případ loňského snímku *Milada* (2017), který je podle Kosatíka sice výborně podložený zdroji, ale není dramatický a jako film nefunguje. Z tohoto hlediska vlastně není příliš velký rozdíl mezi *Miladou* a Vávrovým snímkem *Sokolovo* (1974). Dělí je sice 43 let, ale oba úplně stejně „drhnou“ – přes pečlivou faktografickou přípravu filmaři zapomněli vyprávět příběh. Důležitější než „pravda“, tedy bez emocí interpretovaná fakta, je podle Kosatíka to, aby filmaři k látce zaujal nějaký postoj a aby výsledný film umožňoval klást otázky a rozpoutal debatu. „Diváci sice předpokládají, že se z historického filmu něco dozví, je ale omyl předpokládat, že film může suplovat středoškolské učivo,“ vysvětlil Kosatík. Představa, že se z *Amadea* (1984) dozvíme něco o životě Mozarta či Salieriho je přinejmenším ošemetná, byť se jedná o výborný film. Podle Kosatíka je ideální k historickým filmům přistupovat tak, že *Anthropoid* (2016) není film o atentátu na Heydricha, ale o statečnosti, a *Sokolovo* není o stejnojmenné bitvě, ale o loajalitě Československa k Sovětskému svazu v době normalizace. *Markéta Lazarová* (1967), která, striktně vzato, není historickým filmem, protože v něm nevystupují žádné historické postavy, je ale podle něj jeden z nejlepších filmů o středověku! (*avm*)

5 Jak (ne)porozumět českému publiku

Na Filmovku dorazil americký televizní scenárista a producent Harold Apter, který stojí za kultovními televizními seriály jako *Star Trek: Nová generace* (1987), *Walker Texas Ranger* (1993) nebo *Ochránce* (1996). O to překvapivější je, že se ve svých profesních začátcích věnoval melodramatickým soap operám. Apter otevřel uvolněnou diskuzi ukázkou svého aktuálního českého projektu, který pod jeho vedením vzniknul na společném workshopu studentů FAMU, JAMU a Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Je jím seriál *Lynč* (2018), dramatický příběh, který má podle amerického scenáristy potenciál i v zahraničí. Dokumentarista se v něm pídí po odhalení rasisticky motivovaného zločinu, který se podařilo místním utajit. „Lynč zkoumá, jaký efekt má vražda nevinného muže na malé město uprostřed Česka, kde se všichni navzájem znají a každý má nějaké tajemství, které si nepřeje sdílet,“ vysvětlil Apter. (*irm*)

Naskenovat si Brada Pitta

Jak bude vypadat zábava budoucnosti? Jaký je rozdíl mezi počítačovou hrou, interaktivním filmem a virtuální realitou? A budeme vůbec v budoucnu potřebovat herce z masa a kostí? Na tyto a další otázky se snažili odpovědět hosté Futurologického kongresu. Fakt, že název odkazoval ke stejnojmennému filmu s Robin Wrightovou (2013) není náhoda. Vypráví o stárnoucí herečce, která se nechá pro potřeby virtuální reality naskenovat a v zásadě pak přestane existovat. „Je to otázka dvou věcí, a to je čas a zájem. Pokud nějakého tvůrce tlačí čas nebo herec delší dobu nemůže hrát, je lepší si ho naskenovat, než ho někde držet nebo shánět podobně dobrého herce,“ vysvětlila Alice Krajčířová z pražské FAMU, která o vlivu VR na diváka píše diplomku. Francouzský režisér Mathieu Pradat ale diváky ujistil, že živí herci se obsazovat nepřestanou. „Na práci s hercem je totiž skvělé to, že interaguje, improvizuje, vymýšlí vlastní věci. To CGI nikdy nenahradí,“ vysvětlil. Alice i Mathieu se spolu se třetím hostem, producentem Jakubem Pinkavou, který s VR experimentuje, shodli na tom, že není dobré VR a film slučovat. „Lidi tvrdí, že VR může být součástí filmu, ale pro mě jsou to dvě oddělená média, která mají i jiné požadavky na prezentaci,“ dodává Alice. Jakub také popsal trendy, které překvapivě tak mladá mediální forma má. Frčí tak třeba interaktivita. „Je ale důležité rozlišovat ty věci jako samostatně stojící zpracování příběhu, není to ani kinematografie ani hra a je to kolektivní spolupráce. Dílo více lidí, kteří se snaží něco vymyslet. Zatím jen nevíme, jak to dělat správně,“ vysvětlil. „Ve virtuální realitě člověk není divák, ale pasažér,“ doplnila Alice. (*tek*)

Interaktivní debata o interaktivním médiu

Laterna magika, to je, o čem tu běželo včera ve stanu s pracovníky Národního filmového archivu. Byla prvním multimediálním projektem vůbec, který spojil živou akci s filmem. Vynalezli jsem ho my Češi (resp. režisér Alfréd Radok a scénograf Josef Svoboda) pro mezinárodní výstavu Expo 58. „Dostali jsme za něj Zlatou hvězdu a v zahraničí je Laterna magika slavnější než u nás. Dodnes funguje spíše jako turistická atrakce,“ vyprávěl filmový historik Michal Večeřa. Poukázal tak na stálou scénu této zábavy v Národním divadle. Dnešní představení jsou však ještě více multiinteraktivní – experimentují s lasery, animací i virtuální realitou. NFA ji prý po dovršení jejich 60. narozenin chystá výstavu v Praze i v Brně a v očekávání je také tematická kniha.

Pozvánka pod čarou: slovním spojením „laterna magika“ se označuje také nejstarší promítací přístroj. Ten si můžete sami vytvořit na středečním workshopu a snadno, rychle a bezbolestně si promítnout svůj krátký příběh. (*irm*)

Archivovaná každodennost

Včera vpoledvečer představila svou práci ve Stanu České televize dvojice zaměstnanců jejího archivu, Jakub Adamus a Edgar Hollander. Před dvěma lety se vzhledem k blížícímu se roku 2018 rozhodli vytvořit unikátní projekt a rekonstruovat den po dni televizní program roku 1968. Od ledna letošního roku je postupně odkrýván na webových stránkách ČT, a v současnosti je dostupný obsah programu až do konce srpna 68. Adamus a Hollander navíc vyhledali vysílané pořady v archivu ČT a podnítili jejich digitalizaci, aby mohli program doplnit. Alespoň v případech, kdy tomu nebrání autorská práva. Osmašedesátý rok byl pochopitelně vybrán z důvodu bouřlivých změn, které se během něj odehrály, ale že se právě z tohoto roku dochoval enormní počet materiálu, byla šťastná shoda okolností. Zmíněný program, pořady a další informace máte možnost najít na webových stránkách ČT. (*jabe*)

doporučujeme

Útěk

↳ Klub kultury 1 · 11:00

Nejsem feministka, ale vždycky mám zvláštní pocit zadostiučinění, když vidím film vytvořený ženami (navíc o ženě/ženách) nebo jinými kinematografickými menšinami. Koprodukční *Útěk* (2018) splňuje nejen to, ale i touhu po filmovém napětí a postupně odkrývaném tajemství příběhu. Ztráta paměti je jevem pro většinu z nás nepředstavitelným, často vytrhujícím člověka z dosud těžce budovaného života a společnosti. Představte si, že byste měli začít od znovu, nepoznávali svého partnera/ku, děti, domov. Zní vám to jako horor? V rukách Agnieszky Smoczyńskiej, režisérky bizarního muzikálu *Vábení sirén* (2015), a scenáristky Gabriely Muskały vskutku je.

Tento film
doporučuje
Alice Krajčirová

Velký Jim McLain

↳ Slovákcké divadlo · 11:00

Známý představitel amerických westernů John Wayne se tu poprvé objevuje v novém světle. Namísto obvyklých kovbojů, indiánů a zlatokopů, kteří jej obklopovali v záři oranžové patiny kalifornského slunce, jej nyní nalezneme na Havaji, kde ve jménu Výboru pro neamerickou činnost pátrá po komunistických agentech. Jde sice o další kontroverzní propagandistický snímek v podobě akční gangsterky, nechybí ale potřebná dávka frajerství, milostných zápletek a ran pěstí. Film bude promítán v rámci sekce *Roztržená opona* spolu s českým *Králem Šumavy* (1959). Následovat bude diskuze s odborníky na mediální a filmovou manipulaci s informacemi, takže po titulcích určitě neodcházejte.

Tento film
doporučuje
Irena Mařincová

Nahý

↳ Klub kultury 1 · 14:00

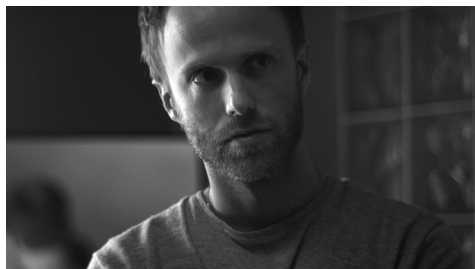
Je to idiot. Sebestředný, arogantní a povýšenecký hulvát, kterému je jedno, že ubližuje ostatním a že ignoruje základní společenské konvence. Nezáleží mu na tom, co se „nemá“ říkat a co se „nemá“ dělat. Přesto ho začnete mít rádi. David Thewlis, který je sám o sobě sympaťák (vždyť je to taky Lupin z Harryho Pottera!), prostě ve své životní roli ztvárnil chlápka, který na sebe pěkně po sokratovsku vzal to břemeno a ukazuje nám, jak směšná a konstruovaná naše pravidla jsou, byť naši společnost právě ona drží pohromadě. Konverzačně existenciální a ironický film je nabitý tragikomickými postavami, skutečně hlubokými myšlenkami bez patosu a bolesti, která je až očividná. A navíc je to fakt děsně britské (místo panáků se tu pije čaj!).

Tento film
doporučuje
Tereza Krobová

Domestik

↳ Sportovní hala · 15:00

Fyzičnost a preciznost. Těmito dvěma vlastnostmi se novější tuzemské snímky mohou chlubit opravdu zřídka. O to víc těší, že celovečerní debut talentovaného Adama Sedláka, který stál i za nestandardním *Semestrem* (2016), se právě jimi může honosit. Příběh cyklisty, jenž se pro sportovní úspěch nebojí obětovat zdraví i vztah, překvapí nejen řadou naturalistických a tělesně nepříjemných momentů, ale i promyšlenou kompozicí každého záběru. *Domestik* (2018) pomalu, leč nekompromisně žene vpřed a suverénně kombinuje prvky rozpadu osobnosti či vztahové krize s žánrem bytového hororu. Sedlákův tým příběh zjevně připravoval dlouho a nechal na place i v postprodukci srdíčko. Náročný divák si rozhodně vychutná atmosféru i společenský přesah. Prostě novinka s duší!

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

Scény z manželského života

↳ Slovákcké divadlo · 17:00

K rozehrání velké tragédie nejsou potřeba pompézní kulisy. Bergmanovi na to stačilo několik interiérů a dva herci. *Scény z manželského života* (1973), které zachycují pozvolný rozpad jednoho vztahu, natočil původně jako šestidílný seriál pro švédskou televizi za minimální rozpočet 200 tisíc dolarů. Při psaní scénáře přitom vycházel z vlastní životní zkušenosti po ukončení pětiletého vztahu se svou dvorní herečkou Liv Ullmannovou. Jedná se tak o extrémně komorní film oproštěný od složitějších filmařských fines bez Bergmanových obvyklých metafor a dalších poetických prostředků. Právě díky tomu je ale tahle zpráva o povaze manželství děsivější než kdejaký horor. Jen pro silné povahy!

Tento film
doporučuje
Aleš Matějka

Attenberg

↳ Kino Hvězda · 23:30

Vedle mentální zdraví nahlodávajícího *Špičáku* (2009) se může o rok mladší *Attenberg* (2010) jevit jako přijatelnější podívaná, ale nenechte se zmást – ne náhodou se stal druhým emblematickým filmem *řecké divné vlny*. Hlavní hrdinka, asociální Marina, začíná ve třidvaceti opožděně dospívat a poznávat opačné pohlaví, nicméně její odlišnost od průměrných jedinců není vábníčkou na široké publikum, jak tomu dnes často bývá. Režisérka Tsangariová naopak sleduje Marinin vývoj s odstupem a podává originální výpověď o celé naší civilizaci, v jejímž nitru odkrývá stále dřímající animální pud. Postavu Marinina vyvoleného herecky ztvárnil režisér Yorgos Lanthimos.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

dopito

Filmem ku zdraví

Vrcholem sobotního podvečera nebyla pro uherskohradištský národ projekce *Žertu* (1968) se vzácným hostem Josefem Somrem či koncert Davida Kollera na náměstí, nýbrž fotbalový duel se nepřátelkým Baníkem. Ostravští ultras si podle zákulisních informací brousili zuby na místní Fanaticos, tvrdé jádro domácího Slovácka. Údajně už měly oba znesvářené tábory i domluvenou pozápasovou potyčku, o jejímž výsledku by rozhodlo kopání do něčeho úplně jiného než fotbalového míče. Jenže když je Filmovka, musí i doprovodný program sportovních klání ustoupit, a tak rozsáhlé policejní patroly žádné ultranásilí, ke zjevnému zklamání nemála nadšenců, nedopustily.

To všechno ale víme teď. Během zápasu jsme však v redakci, sídlící hned vedle sportovního svatostánku, poslouchali bujaré pokřiky obou táborů se znepokojením; vždyť my se tu přece snažíme jenom dívat na filmy! Během festivalu je člověk zalezlý ve své bublině, jen ve společnosti Bergmana, Triera, Ivy Janžurové a divných Řeků. Jenže takhle svět nefunguje. Tam venku se totiž dějí věci, které pro naši touhu interpretovat komplexní umělecká díla moc pochopení nemají. Což připomněla i 94. minuta zmíněného utkání, kdy Baník těsně před koncem inkasoval. Jásot domácích fanoušků s sebou nesl i zlověstnou hrozbu slezské odplaty. A tak i když jsme se jí nakonec nedomočkali, zase jednou jsme si ověřili, jak je nám tady v našem filmovkovém ráji útulno. Jen ať nás svět nechá na chvíli být.

Mojmír Sedláček

Biofilms rental je nejdostupnější půjčovna fotografické a filmové techniky určené pro profesionální kameramany, fotografy i DSLR filmaře.

Pro více informací navštivte náš web www.biofilms.cz.

RENTAL DSLR Kamery Objektivy Světla Grip

BIOFILMS
Cameras, Lenses, Lighting & Grip Rental

Pořadatel

Hlavní partner

Finanční podpora

Partner

Partneři sekce Virtuální realita

Oficiální ceder

Partner herního doprovodného programu

Oficiální dodavatel vína

Oficiální partner komunikace

Oficiální partner techniky

Oficiální dopravce

Oficiální přepravce

Hlavní mediální partneři

Mediální partneři

Regionální mediální partneři

Spolupráce

Filmové listy pro vás připravili: Tereza Kroblová (šéfredaktorka), Mojmir Sedláček (zástupce šéfredaktorky), Jan Bergrl, Alice Krajčirová, Irena Matějka (redaktorky), Jana Václavíková (korektorka), Markéta Steinert (grafika), Jiří Fogl (sazba), Anna Kulčíková (kresba komiksu), Agentura NP (tisk).

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	08:30	Slovácké divadlo	Studená válka	S	Petr Vlček	84	Pol., Fra., VB	2018			117
•	08:30	Kino Hvězda	Moje šťastná rodina	S	Kamila Dolotina	119	Gruz., Něm., Fra.	2017			119
•	09:00	Reduta 1	27. den	C	Jan Jendřejek	75	USA	1957	✓		126
•	09:00	Klub kultury 1	Kvarteto	C	Jiří Žák	93	Česká republika	2017	✓		132
•	09:30	Sportovní hala	U ohně	Ho	host: Alejandro Fernández Almendras	95	Chile, Německo	2011			140
	10:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 1	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
	10:00	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: workshop Natáčecí den + krátké filmy Free Cinema Films	DP		180					198
•	11:00	Kino Hvězda	Alpy	S	Jan Jílek	89	Řecko	2011	✓	15+	110
•	11:00	Slovácké divadlo	Velký Jim McLain	Hi	Michael Málek	90	USA	1952	✓		95
•	11:00	Klub kultury 1	Útěk	S	Petr Vlček	100	Pol., ČR, Švédsko	2018	✓	15+	119
•	11:30	Kino Mír	Bohu žel	C	host: Saša Dlouhý	84	Česká republika	2018			133
•	11:30	Reduta 1	MLčení	Hi	Maaret Koskinenová	96	Švédsko	1963		15+	91
	11:45	Klub kultury 2	„Až příliš lidská záležitost“: mužské, ženské, queer?	OP	host: Maaret Koskinenová	90			✓		176
	12:00	Stan ČT	Most!	OP	hosté: B. Hyšková, M. Reitler, M. Stehlík	90					190
	12:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 2	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
•	12:00	Sportovní hala	Vůbec nic se nestalo	Ho	host: Alejandro Fernández Almendras	94	Chile	2015	✓		140
•	13:00	Slovácké divadlo	Král Šumavy	Hi	A. Říman; hosté: J. Pondělíček, L. Ptáček	93	ČSR	1959			95
	13:00	Věznice Uherské Hradiště	Vstupem Vnik	DP		30					216
	13:30	Respekt stan	Nová krev českého filmu	OP	hosté: O. Hudeček, J. Jíra, J. Konečný, J. Mahler, O. Omerzu, T. Pavliček, A. Sedlák, J. Smutný, J. Šmíd	90					177
	13:30	Klub kultury 2	CK Monarchia: Polsko a ČR v dobách Řakouska-Uherska	OP	hosté: Iwona Łyko, Petr Vlček	90					176
	14:00	Stan ČT	Česká na sockách: Strategie marketingu pořadů ČT v digitálním světě	OP	hosté: Denisa Kollárová, Lucie Macháčková	90					190
•	14:00	Klub kultury 1	Nahý	Ho	host: Mike Leigh	131	Velká Británie	1993	✓	18+	148
•	14:00	Kino Mír	Hosté večeře Páně	Hi	Vít Schmarc	81	Švédsko	1963			90
	14:00	Dětský/herní stan	Divadlo Koráb Brno: Dlouhý, Široký a Bystrozraký	DP		90					199
•	14:30	Kino Hvězda	Strašidelný zámek (Hudba: VyjakoMy)	Hi	Zdeněk Blaha	82	Německo	1921			98
•	14:30	Reduta 1	Můj otec George Voskovec	C	host: Libuše Rudinská	75	Česká republika	2011			127
•	15:00	Sportovní hala	Domestik	C	hosté: A. Sedlák, J. Jíra	119	ČR, Slovensko	2018	✓		131
	15:30	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Alejandra Fernándeze Almendrase	OP	host: Alejandro Fernández Almendras	90			✓		177
	15:45	Dětský/herní stan	Malování na obličej	DP		120					199
	16:00	Divadelní/literární	Zuzana Kopečková: Strážce mýtů	DP		45					210
	16:00	Stan ČT	Cesta filmaře	OP	host: Vít Karas	90					190
	16:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 3	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
	16:00	Knihovna Bedřicha Beneše	Po-lin. Židé v republice mnoha národů	DP	hosté: Laura Trebel- Gniazdowska, Petr Vlček	30					216
	16:00	Respekt stan	ÍRÁN:CI, program krátkých filmů	OP		65					194
	17:00	Divadelní/literární stan	Tereza Brdečková: Hodinka s Tajemstvím hradu v Karpatech	DP		60					211
•	17:00	Slovácké divadlo	Scény z manželského života	Hi	Maaret Koskinenová	169	Švédsko	1974		15+	92
•	17:00	Kino Mír	Hardcore	S	Zdeněk Blaha	95	Řecko	2004	✓	18+	109
•	17:00	Kino Hvězda	Tichá noc	S	Maciej Gil	97	Polsko	2017		15+	119
•	17:30	Reduta 1	Byl jsem obviněn	C	Jan Jendřejek	52	USA	1955	✓		127
•	17:30	Klub kultury 1	Městečko Twin Peaks (Ep. 1, Ep. 2)	S	Jana Jedličková	140	USA	1990	✓	15+	112
•	17:30	Dětský/herní stan	Filmová pohádka – Princezna a písař	DP		81	Česká republika	2014			199
	17:30	Klub kultury 2	100 let českých dějin, 100 let jejich filmových obrazů	OP	host: Pavel Kosatík	90					177
	18:00	Stan ČT	Dukla 61	OP	hosté: D. Ondříček, M. Reitler, J. Režný	90					190
	18:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 4	S	O. Moravec, V. Palák	120					114
•	18:00	Sportovní hala	Odborný dohled nad výkladem snu	C	host: Pavel Göbl	79	Česká republika	2018	✓		133
	18:15	Div./lit. stan	Časopis Kapitál (SK) - filmová a feministická sekce	DP		45					211
	19:15	Div./lit. stan	Mirka Ábelová (SK)	DP		45					211
•	19:30	Kino Hvězda	Páté přes deváté	Ho	host: Mike Leigh	160	Velká Británie	1999	✓		148
	20:00	Dětský/herní stan	Chytrý kvíz	DP		120					206
	20:00	Div./lit. stan	Hornácká cimbálová muzika Petra Mičky	DP		180					208
•	20:00	Stan ČT	Sedm žen Alfonse Karáska	OP		40	Československo	1967			190
•	20:00	Stan ČT	Alfons Karásek v lázních	OP		45	Československo	1971			191
•	20:30	Reduta 1	Prvek zločinu	S	Martin Svoboda	104	Dánsko	1984		15+	107
•	20:30	Slovácké divadlo	Tvář	S	J. Jílek, V. Schmarc, A. Stuchlý	91	Polsko	2018		15+	154
	21:00	Klub Mír	Zvíře jménem Podzim	DP		90					208
•	21:00	Klub kultury 1	Chůze a běhy	C		10	Česká republika	2018			134
•	21:00	Klub kultury 1	Chata na prodej	C	host: Tomáš Pavlíček	77	Česká republika	2018	✓		134
•	21:30	Sportovní hala	Hříšný tanec	Hi	Iva Hejličková	100	USA	1987	✓		103
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Ruka	L		18	Československo	1965			167
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Práče	L		83	Československo	1960			167
•	22:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Stavitel chrámu	P		40	Československo	1919			161
	22:30	Klub Mír	DJ Tropicalista y Gadjo.cz (Radio 1)	DP		120					213
•	23:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Zahradnictví: Dezertér	L		115	Česká republika, Slovensko, Polsko	2017	✓		169
	23:00	Respekt stan	Horor Planet Dark III	OP		30					193
•	23:30	Reduta 1	Archa světla a stínů	C	Radana Korená	90	Česká republika	2018			131
•	23:30	Slovácké divadlo	Srdce lásky	S	Maciej Gil	78	Polsko	2017		15+	117
•	23:30	Kino Hvězda	Attenberg	S	Zdeněk Blaha	97	Řecko	2010	✓	15+	110
•	23:59	Sportovní hala	Dům plný strachu	S	Jiří Flígl	90	Kanada	1986	✓		121

C
Česko/
SlovenskoDP
Doprovodný
programHi
HistorieHo
HostéL
Letní kinaOP
Odborný
programP
P.S.S
Současnost

⚠
Veškerý
program včetně
odborného je
veden v českém
jazyce,
případně
tlumočen,
projekce
doprovází
české titulky.